

اخبار کارگری

نحوه پرداخت کمک رفاهی کارکنان دولت تغییر کرد

طبق مصوبه هیات وزیران بخشی از کمک‌های رفاهی کارمندان دولت با رضایت آنها در کیف پول ایران شارژ می‌شود که حداقل آن ماهانه یک میلیون تومان است. به گزارش خبر آنلاین، براساس مصوبه هیات وزیران، دستگاه‌های اجرایی باید با رضایت حقوق‌بگیران، بخشی از کمک‌های رفاهی پرداختی به کارکنان خود را در قالب شارژ «کیف پول ایران» پرداخت کنند. سازمان اداری و استخدامی باید اطلاعات مشمولان را به بانک مرکزی ارائه کند تا کیف پول آنها شارژ شود. حداقل مبلغ شارژ ماهانه یک میلیون تومان است. کیف پول ایران در مردادماه امسال به‌صورت عمومی راه‌اندازی شد و بانک مرکزی اعلام کرد ۹۰ میلیون کیف پول برای ایرانی‌ها ایجاد شده‌است. هیات وزیران به سازمان برنامه و بودجه وس‌زمان هدفمندسازی یارانه‌ها هم اجازه داد بخشی از یارانه نقدی سرپرستان خانوار را به کیف پول آنها وارز کند. برای این کار سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها باید اطلاعات مشمولان، کد ملی، شماره تلفن همراه و مبلغ قابل شارژ را به بانک مرکزی اعلام و مجموع مبالغ را به حساب بانک مرکزی واریز کند.

■ ■ ■

راهپیمایی بازنشتگان فولاد در شهر اصفهان

جمعی از بازنشتگان صنعت فولاد اصفهان روز یکشنبه (۲۲ شهریور) با برگزاری راهپیمایی در محدوده «دروازه دولت» (میدان امام حسین) و تجمع مقابل استانداری، نسبت به وضعیت نامطلوب خدمات درمانی و عدم تحقق کامل مطالبات حقوقی خود اعتراض کردند. به گزارش ایلنا، بازنشتگان حاضر در این تجمع با ابراز نارضایتی از عملکرد دبیمه تکمیلی، خواستار رسیدگی فوری مسئولان به وضعیت ناپایدار پوشش‌های بیمه‌ای شدند. به گفته معترضان، علاوه بر سقف پایین خدمات درمانی، بالاتکلیفی در پرداخت و رسیدگی به فاکتورهای درمانی، بار مالی سنگینی را بر دوش بازنشتگان گذاشته و آنان را در تأمین هزینه‌های سلامت دچار مشکل کرده‌است.

یکی دیگر از محورهای اصلی اعتراض بازنشتگان، موضوع «متناسب‌سازی حقوق» بود. آنان با اشاره به عدم اجرای کامل قانون همسان‌سازی تأکید کردند که حقوق دریافتی‌شان با شاغلان هم‌تراز فولادی تفاوت فاحشی دارد و خواستار اجرای متناسب‌سازی تا سطح ۹۰ درصد حقوق شاغلان هم‌تراز مطابق با تعهدات قانونی شدند. بازنشتگان فولاد با تأکید بر اینکه مطالبات‌شان صنفی و معیشتی است، از مسئولان استانداری و متولیان صندوق بازنشستگی فولاد خواستند تا با شنیدن صدای اعتراضات، نسبت به اصلاح روند خدمات درمانی و اجرای دقیق احکام قانونی در پرداخت مستمری‌ها پاسخگو باشند.

■ ■ ■

نیروهای شرکتی خواستار تبدیل وضعیت و پایان بالاتکلیفی شدند

نیروهای شرکتی و پیمانکاری با راه‌اندازی کارزاری خطاب به نمایندگان مجلس، رئیس‌جمهور، شورای نگهبان و مجمع تشخیص، خواستار تعیین تکلیف نهایی وضعیت استخدامی نیروهای قراردادی و شرکتی و رفع موانع موجود بر سر راه تبدیل وضعیت شده‌اند. این کارزار تاکنون به امضای ۵هزار و ۲۰۰ نفر رسیده‌است. به گزارش ایلنا، امضاکنندگان این کارزار با تأکید بر بالاتکلیفی نیروهای قراردادی و شرکتی، از مسئولان و نهادهای تصمیم‌گیر خواسته‌اند هر چه سریع‌تر نسبت به تعیین تکلیف وضعیت استخدامی این نیروها اقدام کنند و موافقی را که به گفته آنها بر سر راه تبدیل وضعیت وجود دارد، به‌طرف کنند.

■ ■ ■

کارگران پروژه دیوار مرزی

شهرستان گلشن همچنان حقوق نگرفته‌اند کارگران شاغل در پروژه ساخت دیوار مرزی شهرستان گلشن در استان سیستان و بلوچستان که تحت مسئولیت یک شرکت پیمانکاری مشغول به کارند حقوق سه‌ماه پایان سال ۱۴۰۴ خود را به جز دریافت مبلغی حدود ۲۰ تا ۲۵ میلیون تومان به‌صورت علی‌الحساب دریافت نکرده‌اند. یک کارگر با تأکید بر ضرورت پیگیری مشکلات کارگران در این روزها که با افزایش قیمت اجناس مصرفی و غیرمصرفی روبرو هستیم، به ایلنا گفت: در حال حاضر کار پیمانکار در این پروژه به اتمام رسیده و در حالی مشغول جمع‌آوری ابزار کار و ماشین‌آلات خوداست که حقوق معوقه کارگران همچنان پرداخت نشده‌است.

اوافزود: وضع موجود شرایط زندگی را بر ایمان بسیار سخت کرده و به همین دلیل شماری از کارگران از مدت‌ها قبل برای وصول این طلب قدیمی مرتباً از نهادهای مختلف و همچنین رسانه‌ها پیگیری می‌کنند اما کارفرمایان با انکار ماجرا، راضی به پرداخت طلب کارگران نیستند.

این کارگر اظهار داشت: هر چند مسئولان از موضوع مطالبات معوقه کارگران پروژه ساخت دیوار مرزی شهرستان گلشن باخبرند اما تاکنون واکنشی از خود نشان نداده‌اند و بنابر این برای وصول مطالبات معوقه خود نیازمند حمایت و اطلاع‌رسانی هستیم.

گلینا حسین پور اصفهانی

چرخ زندگی در حاشیه و بافت فرسوده کلان‌شهرها مدت‌هاست که از ریتم افتاده و جای خود را به تقلا برای بقای روزمره داده. از خیابان مختاری تا کوچه‌پس کوچه‌های دروازه‌غار تهران، بحران معیشت به نقطه‌ای از ویرانی رسیده که دیگر نه مردم توان تسویه حساب دارد و نه کاسب خرد یارای تداوم نسبه‌فروشی. در این جغرافیای طردشده، جایی که طبقه کارگر غیررسمی واقشار فرودست روزگار می‌گذرانند، شکاف طبقاتی و نابرابری به عینی‌ترین و خشن‌ترین شکل ممکن خود را نشان می‌دهد.

بار سنگین این اقتصاد از هم گسیخته، بیش از همه بر دوش زنان در خانوارهای کارگری و مزدبگیر آوار شده. از خیابان مختاری به سمت شوش و دروازه‌غار، فقر دیگر یک پدیده پنهان یا یک عدد در آمارهای رسمی نیست بلکه به متن روزمره خیابان تبدیل شده؛ جایی که برج‌ها و مجتمع‌های تجاری نوساز سر به فلک کشیده‌اند و در سایه سنگین آنها، مردم برای تهیه چندصد گرم گوشت یا استخوان مرغ در صف می‌ایستند.

تایید روایات کف خیابان از سوی آمار رسمی

این تصویر میدانی، در شرایطی شکل می‌گیرد که آمارهای رسمی نیز از تشدید فشار تورمی بر خانوارها حکایت دارند. براساس جدیدترین داده‌های مرکز آمار ایران، تورم نقطه‌به‌نقطه خانوارهای کشور در مردادماه به ۸۹ درصد رسیده و شاخص قیمت مصرف‌کننده نیز در این ماه نسبت به ماه قبل ۳۴٫۴ درصد افزایش داشته و تورم سالانه به ۹۰۹٫۶ درصد رسیده‌است.

طبق این آمار، فشار تورمی برای دهک‌های پایین در آمدی، به مراتب سنگین‌تر از دهک‌های بالاتر بوده طوری که تورم سالانه دهک دوم در مردادماه به ۷۸۳٫۲ درصد رسیده، در حالی که این نرخ برای دهک دهم ۶۷۶ درصد بوده‌است. در همین ماه، تورم نقطه‌به‌نقطه گروه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها نیز به ۱۲۷٫۵ درصد رسیده؛ رقمی که نشان می‌دهد کالاهای اساسی سفره از گوشت و مرغ و تخم‌مرغ گرفته تا حبوبات، برنج و حتی نان، برای خانوارهای کم‌درآمد روز دسترس ناپذیرتر می‌شوند.

برآوردهای مستقل، تأمین هزینه‌های زندگی یک خانوار را با درآمد ماهانه‌ای حدود ۹۰ میلیون تومان ممکن می‌دانند اما این اعداد، هرچقدر هم بزرگ و تکان‌دهنده باشند، تنها بخشی از واقعیت را نشان می‌دهند. پرسش مهم‌تر این است که تورم ۸۹ درصدی و افزایش بیش از دوبرابری قیمت خوراکی‌ها، در زندگی روزمره کارگران و فرودستان چه معنایی پیدا کرد و دو وقتی در آمد خانوار با سرعت افزایش قیمت‌ها همراه نمی‌شود، اولین نشانه‌های این فشار در کج‌ادیده می‌شود؟ برای یافتن پاسخ، به خیابان رفته؛ جایی که می‌توان اثر این اعداد رانسه در جدول‌های آماری، بلکه در رفتار خریداران، میزان فروش بردها و سفره‌هایی دید که هر روز کوچک‌تر می‌شوند. در راسته مختاری تا دروازه غار، مشتریانی را دیدم که برای نان، مواد غذایی، گوشت و حتی یک پرس غذای ساده در خواست نسبیهِ دارند و در مقابل، کاسبانی هستند که خود دیگر توان ادامه این چرخه قسطنی را ندارند. روایت این آدم‌ها، تصویری ملموس از آن واقعیتی است که پشت اعداد تورم پنهان مانده‌است.

پایان مدارا در بازار بی‌رمق

گرانی‌های بی‌وقفه، رمق کاسبی‌های کوچک خیابان مختاری تهران را گرفته. صاحب یک جگرگی در این محله با چشمان خودش خلوت شدن روزبه‌روز مغازه‌اش را دیده و در نهایت، ناخوسته کاغذی روی شیشه زده تا جلوی شرمندگی نسیه‌دادن را بگیرد: «همه چیز گران شده و کلی از مشتری‌هایمان را از دست داده‌ام، تا همین یکی دو سال پیش درآمدم خیلی بهتر بود اما حالا مجبور شدم سرد مغازه یادداشت بزنم که نسیه نمی‌فروشم، چون دیگر چرخ زندگی خودم هم نمی‌چرخد.»

برای سوپری محله نیز تورم مانند چرخ‌های

گزارش

گزارش

حدود ۱۵۰ نفر از کارگران بخش فضای سبز شهرداری ایلام، در حالی سومین ماه از مطالبات مزدی خود را بدون دریافت حقوق سپری می‌کنند که تغییری در پی‌ری پیمانکاران و فقدان نظارت دقیق بر عملکرد آنان، معیشت این نیروهای باسابقه را با بحران جدی مواجه کرده‌است. این کارگران که همگی دارای سوابق کاری بیش از ۱۰ سال در مجموعه فضای سبز شهرداری ایلام هستند، با ابراز گلایه از وضعیت موجود به ایلنا گفتند: در تمامی سال‌های گذشته، پیمانکاران در مقام کارفرما به تعهدات قانونی خود در قبال پرداخت به‌موقع حقوق عمل نکرده‌اند و هر بار با تغییر پیمانکار، بخشی از مطالبات ما نیز در پیچ و خم‌های اداری بالاتکلیف باقی مانده‌است.

این کارگران با تأکید بر اینکه در حال حاضر نیز فرآیند تغییر پیمانکار فضای سبز در جریان است، افزودند: انتظار ما از شهرداری ایلام به عنوان کارفرمای اصلی این بود که پیش

زندگی بی‌رمق کارگران در محله‌های جنوبی تهران

اینجا «همه» فقیرند

است که سرمایه در گردش او را می‌بلعد و مجبور ش کرده در برابر خواسته هم‌محله‌ای‌های کارگرش سخت‌گیر باشد، حتی اگر دیدن دست‌های خالی مردمی که پس از چک کردن قیمت‌ها با خجالت از مغازه بیرون می‌روند، دلش را به درد بیاورد. «امروز جنس می‌فروشی و فردا قیمتش بالا می‌رود، پولی دستمان نمی‌ماند که جایش جنس جدید بار بزنیم. خیلی از مشتری‌ها تقاضای نسیه دارند اما مجبورم قبول نکنم. خیلی‌ها می‌آیند، قیمت می‌پرسند و دست‌خالی برمی‌گردند.»

در این میان، ناوایی‌ها آخرین سنگر معیشت فرودستان‌اند. شاطر محله وقتی می‌بیند سفره‌ها چطور خالی‌تر شده‌اند، منطق سود و زیان را کنار گذاشته‌است: «همه چیز صد برابر گران شده. کار به جایی رسیده که ملت نان را هم نسیه می‌خرند. خیلی وقت‌ها نان را می‌برند و پولش را نمی‌آورند. من دیگر بی‌خیال شده‌ام. نان است دیگر، مردم نیاز دارند. من از سود و درآمد خود گذشتم. در این اوضاع باید هوای همدیگر را داشته باشیم.»

زال پروتئین در سبد خرید کارگران

کمی پایین‌تر، قصاب محله بیشتر ساعات روز را دم‌درری صندلی می‌نشیند و گذر بی‌رمق خیابان را تماشا می‌کند؛ کسب و کاری که اگر یارانه‌ها و طرح کالا برگ نبود، رسماً از یادِ می‌امد. «فقط گوشت و مرغ عادی می‌فروشم ولی خیلی کمتر از گذشته. اگر کالا برگ نباشد مشتری خیلی کم است. نسیه هم فقط به مشتری‌های قدیمی و اهل محل می‌دهم، با این حال تقاضای نسیه به‌شدت بالاست.»

این انقباض معیشتی در قصابی دیگری در همان راسته ملموس‌تر است. کاسبی که تغییر سهمیه غذایی خانوارها را با چشم می‌بیند، می‌گوید: «اونی که قبلاً هشت تا مرغ می‌خرید الان پنج تا می‌خره؛ اونی که پنج تا می‌خرید الان سه زود تا می‌برد. آنقدر در خواست نسیه داریم که حد ندارد. دلم نمی‌خواهد بنده‌های خدا را دست‌خالی رد کنم. اما چند بار جنس نسیه دادم و پولش برنگشت. ناچار یم فقط به محلی‌ها اعتماد کنیم.» حتی

فروشندها میوه، برنج و حبوبات این محله نیز همین حقیقت تلخ را تجربه می‌کنند؛ موع آدم‌هایی که برای خرید چند کیلو کالای غذایی دست‌به‌دامن نسیه می‌شوند اما با درهای بسته و خطوط قرمز مغازه‌داران برای حفظ سرمایه روبه‌رو می‌شوند.

عادی‌سازی فقر در سایه تجمل

از خیابان مختاری به سمت شوش و دروازه غار، نشانه‌های محرومیت عریان‌تر می‌شود. از تعداد

جمعی از بازنشتگان در شهرهای اهواز، شوش و رشت، روز یکشنبه (۲۲ شهریور) با وجود تداوم گرمای هوا، تجمعات اعتراضی خود را مقابل ادارات تأمین اجتماعی بر گزار کردند و خواستار رسیدگی فوری به مطالبات صنفی و معیشتی خود شدند. به گزارش ایلنا، بازنشتگان حاضر در این تجمعات با اشاره به اینکه دریافتی‌های فعلی‌شان با هزینه‌های کمر شکن زندگی فاصله زیادی دارد و مستمری آنها به سختی کفاف نییمی از ماهر ا می‌دهد، از شیوه و اریز معوقات به شدت انتقاد کردند و آن را پرداخت «قطره چکانی» خواندند که پس از ماه‌ها انتظار، دردی از سفره‌های خالی آنها دوانمی‌کند.

در این تجمعات، بازنشتگان بر لزوم اجرای دقیق متناسب‌سازی و تحقق کامل مواد ۹۶ و ۵۴ قانون تأمین اجتماعی جهت بر خورداری در درمان رایگان و با کیفیت تأکید کردند.

اتمام قرار داد و خروج پیمانکار قبلی، مطالبات معوقه ما را وصول می‌کرد اما متأسفانه شهرداری نه تنها نظارت مؤثری بر عملکرد مالی پیمانکاران نداشته، بلکه در این شرایط حساس که باید حامی کارگران باشد، پاسخگوی مطالبات ما هم نیست. کارگران تصریح کردند که عدم دریافت حقوق در شرایط تورمی فعلی، آنان را در تأمین هزینه‌های اولیه زندگی با مشکلات معیشتی دشواری روبرو کرده و خواستار ورود سریع شهردا برای تسویه بدهی‌های معوقه بیش از استقرار پیمانکار جدید شدند. در همین رابطه، «محمدنوری» شهردار ایلام، ضمن تأیید مشکلات موجود و بیان اینکه پیگیر پرداخت مطالبات است، علت اصلی این تأخیر‌ها را «تأخیر در عقد قرار داد با شرکت پیمانکار جدید» عنوان کرد.

باین حال، کارگران شهرداری ایلام معتقدند «تأخیر در فرآیندهای اداری نباید به قیمت خالی ماندن سفره‌های کارگران تمام شود» و تأکید دارند که مدیریت شهری باید

دیواری میان دو جهان فقر و ثروتمندان

از مسیر کوچه‌پس کوچه‌ها، مجتمع تجاری غول پیکر را دور می‌زنم و وارد خیابان صاحب جم می‌شوم. در امتداد خیابان، پارکی با حصار وجود دارد. زنی مبتلا به اعتیاد با خونسردی به نه‌دهای حصار تکیه داده و در پیاده‌رو، در ملا‌عام مشغول آماده‌سازی بساط تزریق است. در کوچه پس کوچه‌ها بار قدم می‌زنم و از این صحنه‌ها کم نمی‌بینم؛ ترکیبی زشت و خشن از فقر، تهیدستی، اعتیاد و زباله گردی...

آخرین مقصد یک لبنیاتی در محله دروازه‌غار است. اینجا گرانی‌های شش ماهه اخیر رکود سنگینی به بار آورده‌است. در این مغازه، شیشه‌های مربا با قیمت‌های ماه‌ها پیش خاک می‌خورند. مغازه‌دار شیشه‌های مربایی را نشان می‌دهد که قیمت‌های چند ماه پیش را با قیمت جدید مقایسه کنیم؛ واقعا باور کردنی نیست. مغازه‌دار در حالی که از جهش قبض برق مغازه‌اش از ۴۰۰ هزار تومان به یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان مستأصل است، می‌گوید: «در یک سال اخیر قیمت همه چیز حداقل دو برابر شده اما فروشم به یک چهارم رسیده است. فروش لبنیات رسماً به صفر نزدیک شده و از آن طرف قبض برق مغازه از ۴۰۰ هزار تومان به یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان رسیده‌است. از کجا بیارم بدهم؟ جنس جدید می‌آوریم اما جنس قبلی هنوز فروش نرفته و روی دستمان مانده‌است. قیمت‌ها آن قدر سریع بالا می‌روند که مشتری توان خرید ندارد.»

در کوچه‌پس کوچه‌های مختاری، شوش و دروازه غار، آنچه دیده‌می‌شود، فقط کاهش فروش چند مغازه یا بیشتر شدن درخواست‌های نسیه نیست. «سنیه» اینجا نشانه شکافی ست که هر روز میان در آمد خانوار و هزینه‌های روزمره زندگی عمیق‌تر می‌شود؛ شکافی که هم مستثنی‌را از خریدهای معمولی بازمی‌دارد و به کاسب خردرا از ادامه نسیه‌فروشی ناتوان می‌کند.

یک خانوار کارگری و فرودست، خرید چند مرغ را به دو قطعه کاهش می‌دهد، مشتری فقیر گوشت مصرفی در ماه را به ربع کیلو یا نیم کیلو می‌رساند، ضایعات مرغ و گوشت به کالایی بر تقضادر بازار تبدیل می‌شود و حتی نان، آخرین کالای سفره، آخرین سنگر معیشت فرودستان، نسیه برده می‌شود. در سوسی دیگر، مغازه‌داری ایستاده که قیمت کالاهای جدید را نمی‌تواند با سرمایه قبلی جایگزین کند، فروشش به نصف یا یک چهارم قبل رسیده و بخشی از فروش قسطنی و نسیه‌اش دیگر هرگز بازمی‌گردد.

در ستین ۱۲ تا ۷ ساله، با بدن و چهره‌هایی رنجور از سوءتغذیه و با دست‌هایی روغنی و سیاه. این تصویر بزرگ از فقر، در دست در مجاورت یک سازه غول پیکر قرار دارد: «مجتمع تجاری شوش سیتی سنتر»؛ بر جی شیک که اهالی بومی تنها تماشاگران حسرت‌به‌دل آن هستند. با وجود بوسترهای امکان خرید قسطنی برای بازنشتگان یا امکان استفاده از اسنپ پی و تارا... و، واقعا چقدر احتمال دارد که کسی از اهالی این محله امکان خرید از این مجموعه لاکچری را داشته باشد؟ مرغ‌فروشی این کوچه، خریداران بی‌پول را به خیابان پشتی هدایت می‌کند: «ما ضایعات مرغ نداریم، اگر کسی اسکلت و ضایعات بخواد باید برود خیابان پشتی؛ آنجا مغازه‌ای هست که همه مردم محله برای خرید ضایعات صف می‌کشند.»

تجمع بازنشتگان کارگری در اهواز، شوش و رشت

آنان همچنین با انتقاد از ناکار آمدی بیمه تکمیلی موجود، خواستار حذف مواد ۸۹ و اجرای عادلانه ماده ۶۹ قانون تأمین اجتماعی به نفع بازنشتگان و شاغلان شدند.

یکی دیگر از محورهای اصلی اعتراضات، مخالفت با رویکرد فروش اموال سازمان به عنوان راهکاری برای جبران ناترازی‌های مالی بود. معترضان با بیان اینکه اموال تأمین اجتماعی متعلق به کارگران و سرمایه‌ای بین‌النسلی است، تصریح کردند که دولت به‌جای فروش دارایی‌های کارگران برای جبران بدهی‌هایش، باید در مسیر وصول مطالبات معوق سازمان گام بردارد.

در پایان، بازنشتگان با انتقاد از عملکرد شرکت‌های تابعه و مجموعه شستا، خواستار شفافیت کامل در مورد تحقیق و تفحص مجلس و برخورد قاطع با متخلفانی شدند که منافع کارگران را قربانی کرده‌اند.

گزارش

سازوکاری تعریف کند که در زمان تغییر پیمانکار، حق و حقوق قانونی نیروهای خدماتی فدای برو کراسی اداری نشود.